

ASOCIACIÓN FADAM

Familiares y amigos de Angel Manzanares

President: Antonio Manzanares i Orpi
Plaça de Goya, núm. 6, 9è 4a
080290 Cerdanyola del Vallès
*** **

Tel. mòbil: 669.227.128. **Tel. fix:** 93 592 00 82
Correu electrònic: amanzanaesorpi@yahoo.es

El dia 22/02/2008, el Sr. D. Antoni Manzanares i Orpi, en qualitat de President de la Associació a dalt mencionada presenta davant del registre general d'entrades de L'ajuntament de Cerdanyola del Vallès, amb el núm. Registre 2008/4160 (20311 secretaria), la següent Declaració Institucional perquè sigui llegida per la Sra. Secretaria de L'ajuntament de Cerdanyola del Vallès, en el ple del dia 28 de febrer de 2008.

15 DE FEBRER, DIA INTERNACIONAL DEL CÀNCER INFANTIL

A petició de les federacions i de les associacions de pares d'infants amb càncer es va acordar declarar **DIA INTERNACIONAL DE L'INFANT AMB CÀNCER** el 15 de febrer. Cada any, aquest dia s'intensificarà la informació sobre el càncer infantil i sobre la necessitat de la participació global de la societat per a resoldre els problemes que planteja aquesta malaltia.

SUPERVIVÈNCIA I QUALITAT DE VIDA

Des de fa anys, el 15 de febrer es commemora la jornada en què les federacions i les associacions es dediquen a difondre les qüestions que, ara com ara, no tenen encara una solució integral dels problemes que planteja aquesta malaltia anomenada càncer infantil. Actualment, la incidència del càncer infantil a Catalunya és de 120 casos, aproximadament, per cada milió d'infants menors de quinze anys; a Espanya, és de 1.200 casos, i, a tot el món, uns 160.000 infants són diagnosticats de càncer infantil. Gairebé 90.000 nens es moren de càncer, sense tenir en compte que als països subdesenvolupats es diagnostiquen a molts infants altres malalties però en realitat es moren de càncer, per culpa de la manca de recursos mèdics i d'aparells de diagnòstic. El càncer infantil té les seves pròpies especificitats, que s'han de tenir en compte a l'hora de tractar-lo. La comunitat internacional ha de reconèixer que ha de ser una prioritat alleujar el sofriment dels infants amb càncer.

Per a aconseguir-ho cal:

- 1.** Que en la recerca el càncer infantil sigui tractat com una malaltia diferent, és a dir, com una malaltia que afecta els infants. De la mateixa manera que els oncòlegs pediàtrics tracten aquests infants, també caldria especialitzar la recerca a fi de trobar tractaments més eficaços i amb menys efectes secundaris.
- 2.** Que davant la mínima sospita d'un possible diagnòstic de càncer infantil, les unitats d'oncologia pediàtrica siguin les que en facin el diagnòstic, el tractament i l'atenció integral, atès que la supervivència de malalts tractats en aquestes unitats és estadísticament superior a la d'altres serveis pediàtrics menys especialitzats.
- 3.** Que l'expressió "càncer infantil" es refereix a tots els tipus de càncer que pateixen els infants fins als catorze anys, però aquesta edat s'hauria d'ampliar, com a mínim, fins als divuit anys. És a dir que els joves entre els catorze i els divuit anys també siguin tractats en unitats d'oncologia pediàtrica de referència, atès que l'experiència i l'especialització d'aquestes unitats revertirà en millors condicions de supervivència d'aquest grup de nois i noies.
- 4.** Que es redueixi al màxim possible l'agressivitat dels tractaments i es dediqui una atenció especial al tractament del dolor en qualsevol de les fases de la malaltia, perquè la qualitat de vida dels infants sigui la millor possible.
- 5.** Que l'atenció social, psicològica i educativa sigui una realitat des del moment del diagnòstic i durant la malaltia, tant per als infants i els joves com per a les famílies, perquè així aconseguirem una formació escolar continuada i la futura integració social i laboral.
- 6.** Que es presti una atenció especial a les cures pal·liatives, tant si es fan a l'hospital com a casa.
- 7.** Que s'apliquin mesures especials per a detectar les seqüeles derivades de la malaltia o dels tractaments i que es reforcin totes les possibilitats de rehabilitació perquè els infants i els joves diagnosticats tinguin una millor qualitat de vida i s'integrin del tot socialment.

8. Que als països desenvolupats totes aquestes premisses són assolibles en el futur si les institucions, els professionals i les famílies treballem conjuntament. Però no podem oblidar que el 75% dels infants amb càncer viu en països en vies de desenvolupament, on el diagnòstic i el tractament no es fan correctament. Uns 75.000 d'aquests infants no tenen accés al futur ni en tindran, i aquestes morts es poden evitar. En definitiva, tots els nens tenen dret a la vida.

Per tot això, sol·licitem, reivindicuem i hem d'aconseguir que la supervivència dels nostres fills, propera al 70%, però no pas en tots els tipus de tumors, no estigui amenaçada per qüestions secundàries ineludiblement lligades al desenvolupament i el tractament de la malaltia; convé elevar aquests índexs de supervivència tant com sigui possible. No ens podem conformar amb la supervivència, volem i exigim que vagi acompanyada de la millor qualitat de vida a què els nostres fills tenen dret.

Fem una crida a la generositat de tothom: de les institucions, les fundacions, el personal mèdic, els laboratoris i de totes i cadascuna de les persones, siguin de l'àmbit que siguin, a fi de reclamar i promoure la recerca especialitzada del càncer infantil, que és un col·lectiu petit però important, perquè afecta el que és més important per a qualsevol pare o mare: els nostres fills.

El president:

Antonio Manzanares i Orpi.

L'associació "Familiars i Amics de l'Àngel Manzanares" ha fet tots els tràmits per a la inscripció com a associació al Registre d'associacions, de la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques, del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, el dia 23 d'agost de 2006, amb el NIF núm. G64298060.